

ши идолю-тѣ що сѣ въ домъ-тѣ на сълнце-то, който е въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ: и домовѣ-тѣ на Египетскы-тѣ богове ще изгори съ огнь.

ГЛАВА 44.

- 1 Слово-то което быде къмъ Іереміѣхъ за всички-тѣ Іудей които живѣхъ въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ, и сѣдѣхъ въ Мигдолъ, и въ Тафнесъ, и въ Мемфисъ, и въ земѣхъ-тѣхъ Паверсъ, и рече:
- 2 Така говори Господь Саваоѣ, Богъ Израилевъ: Вы видѣхте всичко-то зло което докарахъ вързъ Іерусалимъ, и вързъ всички-тѣ Іудины градове: и ето, <sup>а</sup>тѣ сѣ пусты днесъ, и нѣма никой да живѣе въ тѣхъ. Поради злодѣянія-та имъ, които сторихъ за да мя разгнѣватъ, като отивахъ <sup>а</sup>да кадятъ, и <sup>а</sup>да служатъ на други богове, които не познахъ тѣ, вы, и бащи-тѣ ви. И <sup>а</sup>проводихъ при васъ всички-тѣ си рабы пророцы-тѣ, като ставахъ рано, и <sup>а</sup>и проваждахъ, и казувахъ! Ахъ! не правѣте тѣзи гнуснѣ работѣ, койкто мразѣхъ. Но не послушахъ, нито приклонихъ ухото си за да ся вържѣтъ отъ злодѣянія-та си, да та да не кадятъ на други богове. За то <sup>а</sup>се излязъ гнѣвъ-тъ ми и ярость-та ми, и ся распали въ Іудины-тѣ градове, и въ улицы-тѣ на Іерусалимъ: и станяхъ за-пустѣни и пусты, както днесъ.
- 7 И сега така говори Господь, Богъ Саваоѣ, Богъ Израилевъ: Защо правите вы <sup>а</sup>така голѣмо <sup>а</sup>зло противъ души-тѣ си, што да истрѣбите отъ васъ мѣжѣ и женѣ, дѣте и младенецъ на цицѣ, отъ срѣдъ Іудѣ, за да не остане у васъ оста-тъкъ? "Като мя прогнѣвувате съ дѣла-та на рѣцѣ-тѣ си, и кадите на други богове въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ, дѣто дойдохте да пришепелстувате, што да истрѣбите себе си, и <sup>а</sup>да станете клѣтва и укоръ между всички-тѣ народы на земѣхъ-тѣхъ?
- 9 Да ли забравихте злодѣянія-та на отцы-тѣ си, и злодѣянія-та на Іудины-тѣ царѣ, и злодѣянія-та на жены-тѣ имъ, и злодѣянія-та ваши, и злодѣянія-та на жены-тѣ си, които сторихъ въ Іудинѣ-тѣхъ земѣхъ, и въ улицы-тѣ на Іерусалимъ? Не ся смирихъ до тойи день, <sup>а</sup>нито ся убояхъ, нито ходихъ въ законъ-тъ ми, и въ повелѣнія-та ми, които турихъ прѣдъ васъ и прѣдъ отцы-тѣ ви.
- 11 За то така говори Господь Саваоѣ, Богъ Израилевъ: Ето, азъ <sup>а</sup>ще утвърди лице-то си противъ васъ за зло, и за да истрѣбѣхъ всички-тѣ Іудѣ. И ще земѣхъ оста-

- тъцы-тѣ Іудины, които утвърдихъ лице-то си за да отидѣтъ въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ да пришепелстуватъ тамъ; и <sup>а</sup>ще ся довършатъ всички въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ: ще паднѣтъ отъ ножъ, ще ся изнурятъ отъ гладъ: отъ малкъ до голѣмъ тѣ ще умрѣтъ отъ ножъ и отъ гладъ: и <sup>а</sup>ще бѣдѣтъ за клѣтва и за ужасъ, и за про-кльтіѣ, и за укоръ. Защото <sup>а</sup>ще посѣтѣхъ жители-тѣ въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ, както посѣтихъ Іерусалимъ съ ножъ, съ гладъ, и съ моръ: И никой отъ остатъцы-тѣ Іудины, които сѣ отишли въ Египетскѣ-тѣ земѣхъ да пришепелстуватъ тамъ, нѣма да избѣгне, или да уцѣлѣе, за да ся върне въ Іудинѣ-тѣхъ земѣхъ, къмъ койкто тѣ иматъ прилѣпенъ душѣхъ-тѣхъ си за да ся вържѣтъ да ся населятъ тамъ; защото <sup>а</sup>нѣма да ся вържѣтъ, освѣнъ които избѣгнѣтъ.
- 15 И всички-тѣ мѣжѣ, които знаехъ че жены-тѣ имъ кадѣхъ на други богове, и всички-тѣ жены които ся намѣрвахъ тамъ, едно голѣмо множество, и всички-тѣ людѣ, които живѣхъ въ Египетскѣ-тѣхъ земѣхъ, въ Паверсъ, отговорихъ на Іереміѣхъ, и рекохъ:
- 16 Заради слово-то което говори ты намъ въ име-то Господне, <sup>а</sup>нѣма да тя послушамы; Но непрѣмѣнно ще правимъ <sup>а</sup>всичко що излиза изъ уста-та ни, за да кадимъ <sup>а</sup>на небеснѣхъ-тѣхъ царѣхъ, и да и правимъ възліяніе, както правихмы ный и отцы-тѣ ни, и царѣ-тѣ ни, и князовѣ-тѣ ни, въ градове-тѣ Іудины, и въ улицы-тѣ на Іерусалимъ: и ядѣхмы хлѣбъ до сытость, и добръ ни бѣше, и зло не видѣхмы. Но когато прѣстаняхмы да кадимъ на небеснѣхъ-тѣхъ царѣхъ, и да и правимъ възліянія, лишихмы ся отъ всичко, и довършихмы ся отъ ножъ и отъ гладъ. И <sup>а</sup>когато ный кадѣхмы на небеснѣхъ-тѣхъ царѣхъ, и и правѣхмы възліянія, да ли безъ нашихъ мѣжѣ и правѣхмы млинове да и ся кланямы, и и правѣхмы възліянія?
- 20 И рече Іереміа на всички-тѣ людѣ, и на мѣжѣ и на жены, и на всички-тѣ людѣ които му отговорихъ <sup>а</sup>така, и каза:
- 21 Темѣнъ-тъ който кадѣхте въ градове-тѣ Іудины, и въ улицы-тѣ Іерусалимскы, вы и отцы-тѣ ви, царѣ-тѣ ви и князовѣ-тѣ ви, и людѣ-тѣ отъ тѣзи земѣхъ, не помни ли го Господь и не възлѣзе ли въ сѣрдце-то му? Шото Господь не може вече да търпи, поради злихъ-тѣхъ на дѣла-та ви, поради мерзости-тѣхъ които струвате: за то <sup>а</sup>земѣ-та ви станѣхъ за-пустѣніе, и ужасъ, и проклѣтія, безъ жители, <sup>а</sup>както днесъ. Понеже кадѣхте, и сѣгрѣша-

а Исх. 14; 2. Гл. 46; 14.

б Гл. 43; 7.

в Гл. 9; 11. 34; 22.

г Гл. 19; 4.

д Втор. 13; 6. 32; 17.

е 2 Лѣт. 36; 15. Гл. 7; 25.

25; 4. 26; 5. 29; 19.

ж Гл. 42; 18.

з Числ. 16; 35. Гл. 7; 19.

и Гл. 25; 6. 7.

і Гл. 42; 18. Ст. 12.

к Прит. 28; 14.

л Лев. 17; 10. 20; 5. 6. Гл.

21; 10. Амос. 9; 4.

м Гл. 42; 15, 16, 17, 22.

н Гл. 42; 18.

о Гл. 43; 11.

п Ст. 28.

р Ісх. 6; 16.

с Числ. 30; 12. Втор. 23;

23. Сжд. 11; 36. Виж. Ст.

25.

т Гл. 7; 18.

у Гл. 7; 18.

ф Гл. 25; 11, 18, 38.

х Ст. 6.